

Derfor må jeg konkludere, at den her vedtagelse simpelt hen bare er en vedtagelse, der skal vedtages og smides ind under gulvtæppet, for nu skal der helst ikke snakkes mere om sagen. Der skuffer hr. Aage Frandsen mig, for jeg synes, det er en alvorlig sag.

Hvis det er sådan, at man ikke er klar til fra Folketingets side og fra flertallet i Folketinget til at reagere over for sådant noget, så kan hr. Aage Frandsen ikke være sikker på, at der ikke i dag ligger en aftale med finansministeren og andre, som er holdt skjult for Folketinget. Vi skal jo også have en folkeafstemning her i slutningen af maj. Hvor har Aage Frandsen nogen som helst sikkerhed for, at finansministeren ikke har indgået en tilsvarende aftale her i 1998?

Derfor er det altså vigtigt, at Folketinget reagerer, og jeg vil opfordre SF til at tage fat i den her sag. Den skal ikke have lov til at dø i syn- den.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Som jeg sagde i min første replik til hr. Kent Kirk, så er det her først og fremmest en sag mellem finansministeren og Finansudvalget, og jeg har sagt, hvad jeg mener om det: at det ikke er tilfredsstillende.

Så spørger hr. Kent Kirk, om jeg ved, om der i dag ligger nogle andre aftaler om sådan noget. Jamen jeg ved da ikke alt. Jeg kan da ikke garantere for alt. Men der er formentlig ikke en eller anden bankkrise, der lurder et eller andet sted, som skulle være begrundelse for det. Men vi ved det ikke. Det samme gjaldt vel også, da hr. Kent Kirk var minister; dengang vidste vi vel heller ikke alt her i Folketinget. Gjorde vi? Nå, alting? Tak!

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Bjørn Elmquist som ordfører.

Bjørn Elmquist (RV):

Den sag, som vi har på dagsordenen og til diskussion nu, har at gøre med rigsfællesskabet. Det er ikke meget, vi indtil nu har haft lejlighed til at beskæftige os med det i debatten, men jeg vil godt som indledning på mit ordførerindlæg lige tage den dimension med, for et eller andet sted ude i horisonten er det jo det, der, jeg vil ikke sige, er på spil, men som er med på dags- ordenen.

I mit parti, Det Radikale Venstre, håber vi, at rigsfællesskabet vil fortsætte og måske endda komme styrket ud af den omgang, vi her er igennem. Der er lange historiske og menneske- lige relationer mellem Danmark og Færøerne. Jeg ville som dansker personligt være meget ked af at bryde dem. Når jeg kommer rundt i verden, og også når jeg ser den danske debat, så føler jeg faktisk, at jeg lever i et kulturelt rigere samfund – jeg vil ikke sige et multietnisk samfund, men et mangfoldigt kulturelt og mere mangfoldigt kulturelt samfund, fordi vi har et rigsfællesskab med de 45.000 mennesker i Nordatlanten.

Jeg mener også, at vores debatter og vores løsninger får flere og andre dimensioner. På en eller anden måde er det også, som om vores lil- leputrige bliver noget mindre provinsielt i den globale sammenhæng ved den spændvidde, som Færøernes – og altså også Grønlands – del- tagelse i rigsfællesskabet tilfører.

Når det er sagt, vil jeg også fastslå, at vi er parate til at respektere færingernes mening i denne sammenhæng. Jeg håber, at færingerne også mener, og at et flertal på Færøerne føler, at rigsfællesskabet bør forsætte. Men hvis ikke man gør det, så må man jo træffe en beslutning på Færøerne: at melde sig ud af rigsfællesskabet eller evt. at reducere det. Jeg ville beklage det, men af principielle grunde, har jeg den opfat- telse, at vi i vores del af riget må respektere en sådan beslutning ud fra princippet om respekt for folkets ret til selvbestemmelse.

Men lad os nu se, om noget af det, som vi skriver i forslaget til vedtagelse i den mere ope- rativ del, det, der peger fremad, ikke kan lyk- kes: at arbejde for en bedre kommunikation mellem danske og færøske myndigheder. Det er dog en af de lærer, som vi kan drage her.

Der er mange, der siger, at denne sag er præ- get af meget bagklogskab. Når vi nu kigger i bakspejlet, så kan vi for det første godt se, at noget af det gik galt, og for det andet, at noget kunne have været gjort anderledes.

Nu gik det hele jo ikke galt. Færøerne er hel- digvis i en situation i dag, hvor den økonomi- ske krise er anderledes. Som det blev påpeget forleden dag i dagbladet Information, så er den bankfusion, som her drøftes, altså ikke på fal- littens rand i dag. Så vidt jeg husker, blev dens aktiver løseligt anslået til at være 500 mio. kr., så det er altså ikke et hul i jorden eller den rene elendighed. Der er altså aktiver, og det viser sig, at Færøerne kom igennem. Jeg hørte før de